

ת"פ 59645/03/17 - מדינת ישראל נגד איתמר יצחק כהן

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 59645-03-17 מדינת ישראל נ' כהן
בפני כב' השופט אילן סלע

בעניין: מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי)
נגד
איתמר יצחק כהן
ע"י ב"כ עו"ד איתן להמן

המאשימה

הנאשם

נוכחים: ב"כ המאשימה מר נור אבו גוש, מתמחה

הנאשם וב"כ עו"ד ראומה גומא

פסק דין

אני מזכה את הנאשם מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

כתב האישום ותשובת הנאשם

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפת שוטר בנסיבות מחמירות לפי סעיף 274(1) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), עבירה של פגיעה לפי סעיף 334 לחוק ועבירה של המשך התפרעות לאחר הוראת התפזרות לפי סעיף 155 לחוק.
2. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 20.03.17 בשעה 21:50 לערך, בצומת הרחובות בר אילן ואהלי יוסף בירושלים (להלן: "הצומת"), התקהלו מאות חרדים מפגינים אשר הפרו את הסדר הציבורי וחלקם אף יידה חפצים לעבר שוטרים. המפגינים המשיכו במעשיהם אף לאחר שניתנה הוראת פיזור להפגנה (להלן: "ההתפרעות").
3. נטען, כי הנאשם אשר השתתף בהתפרעות, קרא קריאות גנאי - "שיקסה" אל עבר השוטרת הילה מזרחי (להלן: "השוטרת הילה") וסירב להישמע להוראות הפיזור.

4. הנאשם נהדף על ידי השוטרת הילה אל עבר רח' אהלי יוסף כחלק מפיזור ההפגנה, אך הוא התנגד ודחף את השוטרת על מנת לשוב לזירת ההתפרעות. בשלב זה, השוטרת אחזה בכתפיו של הנאשם והדפה אותו שוב על מנת להרחיקו מזירת ההתפרעות, ואולם הנאשם שב ודחף אותה ואף הכה אותה באגרופו. כתוצאה ממעשיו אלו של הנאשם, נפצעה השוטרת הילה בפניה ודם ניגר מלחייה השמאלית. שוטרים שעמדו בסמוך וחזו במעשי הנאשם, נגשו אליו על מנת לעוצרו, אך הנאשם התנגד באלימות למעצר. לבסוף, השתלטו השוטרים על הנאשם ועצרו אותו.

5. הנאשם כפר במיוחס לו. לדבריו, הוא עוסק, בין יתר עיסוקיו, בצילום לטובת אתרי חדשות שונים. במסגרת זו הוא גם הגיע אל ההפגנה נשוא כתב האישום, שאורגנה על ידי חרדים מ"הפלג הירושלמי" כנגד הגיוס לצבא, כדי לצלם ולתעד. הוא עמד במקום ולא השתתף בהפגנה ולא הזדהה עם מטרותיה. כל שעשה הוא לתעד את המתרחש כשלפתע הותקף באכזריות על ידי מספר שוטרים, שייתכן וזיהו אותו כמי שמעביר תמונות למחלקה לחקירות שוטרים. הוא הותקף על ידי השוטרים גם אחרי שנאזק.

המסכת הראייתית

6. המאשימה הצטיידה עם עדותה של השוטרת הילה ועם עדויותיהם של שתי שוטרות נוספות שהיו בצוות שלה - השוטרת שיר שבו (להלן: "השוטרת שיר") והשוטרת אליה בן לולו (להלן: "השוטרת אליה"), ועם עדותו של השוטרת יהונתן גנון (להלן: "השוטרת יהונתן") שהיה בצוות אחר והוא זה שעצר את הנאשם לאחר שתקף אותה.

7. השוטרת הילה סיפרה בעדותה כי עליה ועל חברותיה לצוות הוטלה משימה לפנות את צומת הרחובות בר אילן ואהלי יוסף (להלן: "הצומת"). היא ניגשה לנאשם ובקשה ממנו לעזוב את המקום. הנאשם סרב. היא דחפה אותו בכוח סביר, אך הוא התנגד. בשלב מסוים הוא הרים את ידו ושרט אותה כנראה עם ציפורניו. השפה התחתונה שלה התנפחה והיא נשרטה בלחי. הצוות שעמד מאחוריה הבחין במתרחש, הגיע למקום וניסה לעצור את הנאשם שהתנגד למעצר.

8. רק בחקירתה הנגדית ציינה השוטרת הילה כי הנאשם קראה לעברה קריאות גנאי - "שיקצה" וירק לעברה. גם אחר שנדרשה לדבריה כי רבים במקום קראו קריאות גנאי וירקו ונשאלה אם אפשר שהיא טועה בייחוס דברים אלו לנאשם, השיבה כי היא בטוחה בכך שהנאשם ירק לעברה וקרא לעברה "שיקצה". כשנדרשה לתאר את התקיפה עצמה אמרה כי "זה היה נראה כמו אגרופ", אך "בסוף זה יצא שריטה".

9. השוטרת שיר סיפרה בעדותה כי הוצבה יחד עם השוטרות הילה ואליה בצומת והן קראו לנוכחים במקום להתפנות. רוב האנשים התחילו להתפנות, אך הנאשם נותר בפינת הרחוב ולא הסכים להתפנות. הן פנו אליו באופן אישי וביקשו שיעזוב כדי למנוע את פינויו בכוח, אך הוא סרב. הן החלו לדחוף אותו לתוך רח' אהלי יוסף, וברגע זה הוא תקף את השוטרת הילה שהחלה לדמם מהפנים. שוטרי היחידה שהיו בסמיכות ראו שהן זקוקות לסיוע, הגיעו למקום ועצרו את הנאשם.

10. היא אישרה כי עמדה בצמוד לשוטרת הילה וכי הנאשם עמד על המדרכה. היא לא שמעה את הנאשם מקלל ולא הבחינה בו יורקלעבר השוטרת הילה. לדבריה, לו היה עושה כן היא בוודאי הייתה שמה לב, שכן היא עמדה ממש

11. כן אישרה השוטרת שיר שהנאשם ביקש להסביר להן את פשר עמידתו במקום, אך לא זכרה מה הוא אמר להן. היא גם אישרה שהנאשם היה שונה בלבושו מהנוכחים האחרים שכן הוא לבש חולצה לבנה ללא חליפה מעליה. כשנשאלה האם ייתכן שפגיעתו בלחייה של השוטרת הילה שגרמה לפציעתה הייתה במהלך נפילתו של הנאשם השיבה כי אינה יודעת. היא לא זכרה לתאר את המכה שפגעה בשוטרת הילה ורק זכרה כי היא ראתה אותה מדממת מפניה.

12. השוטרת אליה סיפרה אף היא בעדותה כי היא הייתה בצמוד לשוטרות הילה ושיר בשעת ניסיון הרחקתו של הנאשם. לדבריה, היא הבחינה בנאשם מתעסק בטלפון שלו והיא ניגשה אליו וביקשה ממנו להתפנות מהמקום, אך הוא סרב והחל להתווכח איתה. היא אמרה לו כי אם הוא לא יתפנה, היא תאלץ לפנותו, והוא המשיך להתווכח. לאחר מספר אזהרות, היא החלה לפנות אותו בכוח וקראה לשוטרות שיר והילה שיסיעו לה. לאחר מכן הנאשם נתן לשוטרת הילה מכה ושרט אותה בלחיה. בחקירתה הנגדית ציינה שהיא אינה זוכרת שהנאשם קילל או ירק אך הוא התנגד לעזוב את המקום. גם היא לא ידעה לומר כיצד בוצעה התקיפה, ביד פשוטה או קמוצה וציינה כי רק הבחינה בנאשם כשהוא הניף את ידו.

13. השוטר יהונתן סיפר כי במהלך ההתפרעות הודיע קצין האירוע לנוכחים כי אם הם לא יתפזרו, הוא יאלץ להורות לפזר אותם בכוח. לאחר מכן הוא אכן הורה להם להתחיל לפזר את ההתקהלות. במהלך הפיזור הוא הבחין בנאשם תוקף את השוטרת הילה, במרחק של כ-10 מטרים מהמקום בו עמד. הוא ציין כי השוטרת הילה עמדה לצד השוטרות שיר ואליה ושלושתן עמדו מול הנאשם על המדרכה בפינת הצומת. הוא הצביע על מקום עמידתו על גבי השרטוט ששרטטה השוטרת שיר, אך לא ידע לומר כמה אנשים עמדו שבטח שבין המקום בו הוא עמד למקום בו עמדו השוטרות אל מול הנאשם. הוא ציין כי ראה את היד של הנאשם מונפת אל עבר פניה של השוטרת הילה אך לא את המכה עצמה. הוא לא ידע לומר אם המכה הייתה עם אגרוף קמוץ או עם כף יד פתוחה. בתוצאות המכה הם הבחינו מאוחר יותר. לדבריו הוא עמד במקום ממנו הוא הבחין בפניו של הנאשם ובחצי מפניה של השוטרת הילה. כשהבחין בתקיפה הוא הגיע מיד לנאשם וניסה לעצור אותו אך הנאשם התנגד.

14. מנגד הנאשם סיפר בעדותו כי במקביל לעבודתו בחנות בגדים הוא עוסק בצילום אירועי חדשות בשטח עבור אתרי חדשות. הוא היה במספר הפגנות, תיעד את המתרחש, בעיקר אלימות מצד שוטרים כלפי מפגינים, ובשל כך גם חטף מכות משוטרים שאף שברו לו את מכשיר הטלפון. לדבריו, אין לו קשר למפגינים והוא אינו מתנגד לגיוס. במקרה קודם הוא הותקף על ידי מפגינים חרדים אשר חשדו בו כי הוא נמצא במקום לתעד מטעם המשטרה.

15. באשר לאירוע נשוא כתב האישום סיפר הנאשם כי הוא עבד בחנות הבגדים כששמע על ההפגנה והחליט ללכת למקום לצפות ולתעד. תוך כדי ההפגנה הוא העלה מספר סרטונים ליו טיוב, תחת הסמל של אתר החדשות שלו המכונה "כל העולם כולו". בשלב מסוים המפגינים החלו לרדת לכיוון צומת בר אילן (עם רח' שמואל הנביא), והוא נותר בצומת (בר אילן עם רח' אהלי יוסף) וצילם. הוא עמד על המדרכה מאחורי רכב שעמד עליה.

16. בשלב מסוים הגיעו אליו שלוש שוטרות שביקשו ממנו להתרחק מהמקום תוך שהן דוחפות אותו בידיהן. תוך כדי שהוא התחיל להתרחק, הוא הסביר להן את פשר נוכחותו במקום וביקש להישאר, אך הן המשיכו לדחוף אותו. במהלך הדין ודברים ביניהם, כשהשוטרות תפסו בו כדי לנסות למשוך אותו, הוא ניסה להשתחרר, הזיז את ידו בניסיון להתרחק מהן, ובשל זה השוטר יהונתן שעמד ממול צעק כי הוא תוקף את השוטרת ובסיוע שוטרים נוספים התנפלו עליו. הוא נאזק באופן שהכאיב לו והשוטרים השכיבו אותו על הרצפה והמשיכו לתקוף אותו. האזיקים הותירו סימנים על ידיו גם בחלוף חמישה ימים. בהתייחס לשריטה על פניה של השוטרת הילה השיב כי אינו יודע כיצד היא ארעה, אך ציין כי הוא לא יכול לדעת אם תנועת היד שלו הגיעה לפניה של השוטרת הילה. לצד זאת הוא הכחיש כי קראה "שיקצה" לעבר השוטרת הילה וציין כי הוא מעולם אינו משתמש בביטויים מעין זה. הוא גם לא קילל את השוטרת והיה בהלם ממעצרו.

17. הנאשם הצטייד עם עדותו של מר ישראל זייבלד אשר עמד בסמוך לו בזמן האירוע. מר זייבלד ציין כי הגיע למקום ללא קשר להפגנה, החנה את רכבו על המדרכה בצומת ושוחח בתוך הרכב עם חבר. בשלב מסוים הבחין בריצה אל עבר צומת בר אילן, והוא יצא מהרכב. בשלב זה ראה את המכות שספג הנאשם מהשוטרים שקפצו עליו ומשכו אותו לניידת, וזאת מבלי שהנאשם עשה דבר. הוא תיעד זאת במכשיר הטלפון הנייד שלו. לדבריו, ההתנפלות על הנאשם נבעה מכך שהוא תיעד את פעולות השוטרים. הוא הבחין בדין ודברים של הנאשם עם השוטרות, ולאחר שהן החלו להדוף את הנאשם, קפצו עליו השוטרים. מר זייבלד ציין כי אין לו קשר לנאשם, הוא אינו מכיר אותו ונדע לו כי הוא מחזיק בסרטון הקשור לאירוע בו מואשם הנאשם דרך קבוצת ווטצאפ בה הוא חבר, כשנשאלה שאלה בקבוצה: מי היה עד לאירוע זה.

18. הנאשם גם הצטייד עם עדותו של מר אלעזר כהן, אך במהלך שמיעת עדותו עלה כי הוא היה עד ראייה רק לשלב המאוחר יותר של האירוע, היינו לאחר שהנאשם נעצר ונמשך לכיוון הניידת.

דין והכרעה

קריאת קריאות גנאי ויריקה אל עבר השוטרת הילה

19. כבר בראשית הדברים ניתן לקבוע באופן ברור כי הנאשם לא קרא אל עבר השוטרת הילה קריאות גנאי כ"שיקצה" וכיוצ"ב ולא ירק לעברה. לא זו בלבד שהשוטרות שיר ואליה שעמדו צמוד לשוטרת הילה העידו בצורה ברורה וחד משמעית שלא שמעו קריאות מעין אלו מפיו של הנאשם ולא ראו אותו יורק, תוך שהן מציינות כי לו הוא היה עושה זאת הן בוודאי היו שמות לב לכך; אלא שמעדותה של השוטרת אליה עלה במפורש כי בניגוד לגרסתה של השוטרת הילה, דווקא השוטרת אליה היא זו שניהלה תחילה דין ודברים עם הנאשם על התפנותו מהמקום ורק לאחר מכן היא ביקשה את סיוען של השוטרות שיר והילה בהרחקת הנאשם.

השתתפות בהתפרעות

20. גם ניתן לקבוע בצורה ברורה כי על אף שכפי שעלה מעדויות השוטרים, ההתקהלות במקום הייתה התפרעות כהגדרתה בסעיפים 151 ו-152 לחוק נוכח התנהגות הנוכחים בה, הנאשם לא נטל חלק בהתפרעות או בהתקהלות זו. גרסתו כי הגיע למקום על מנת לתעד את המתרחש מהימנה עליו. הנאשם עמד על המדרכה ולא על הכביש (עובדה

שאינה שנויה במחלוקת) וגרסתו מתחזקת מהעובדה כי עובר לאירוע נשוא כתב האישום, הנאשם העלה סרטונים לרשת לאתר שהוא מנהל - "כל העולם כולו" (נ/1), וכפי שעלה גם מעדויות שני עדי ההגנה, מר זייבלד ומר כהן שהעידו כי ראו את הנאשם מתעד את האירוע. גרסתו של הנאשם כי ניהל דין ודברים עם השוטרות והוא ניסה להסביר להן את פשר מעשיו במקום קיבלה חיזוק לא רק מעדותו של מר זייבלד, אלא גם מעדויותיהן של השוטרות שיר ואליה שאישרו כי הנאשם ניסה לדבר עמהן. השוטרת אליה גם ציינה כי הבחינה בנאשם מתעסק עם מכשיר הטלפון הנייד שלו.

21. בשים לב לכך, הרי שהנאשם לא לקח חלק פעיל בהתפרעות והוא אף לא שיתף פעולה עם המתפרעים ולא סייע בידם. בנוכחותו במקום אין די כדי להרשיעו בעבירת התפרעות או בעבירה של המשך התפרעות לאחר הוראת התפזרות (ראו: ע"פ 5035/09 **נאווי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.04.10); ת"פ (מחוזי-ים) 12872-03-16 **מדינת ישראל נ' אלקבץ** (פורסם בנבו, 5.11.17). אכן, הנאשם נתבקש להתפנות, ובנסיבות אלו הישארות במקום יכולה להיחשב כשהשתתפות בהתקהלות גם למי שנזדמן למקום מלכתחילה באקראי (ראו: ע"פ 100/51 **דרשביץ נ' היועמ"ש**, פ"ד ו 278 (1951); ע"פ 12872-03-16 בעניין **אלקבץ**). ברם, במקרה זה הנאשם טען כי החל להתפנות אך לא הספיק. ואכן, אין מחלוקת כי הוא נעצר מספר שניות בודדות לאחר שנתבקש להתפנות מהמקום. גרסתו, כי תוך כדי הניסיון להסביר לשוטרות שהוא נוכח במקום על מנת לתעד, הוא החל לצעוד מהמקום, לא נסתרה והיא מהימנה עלי. בנסיבות אלו, לאחר שהשתכנעתי כי הנאשם הגיע למקום לצורך תיעוד חדשתי, הוא עמד על המדרכה ולא על הכביש, בניגוד למתקהלים והמתפרעים, וכשנתבקש להתפנות ניסה להסביר לשוטרות את פשר נוכחותו במקום, ומיד נעצר (נוכח החשד בתקיפת השוטרת הילה), יהיה זה מרחיק לכת לראות בו כמי שסרב להתפנות ולראות בו כמי שהשתתף בהתפרעות. צודק ב"כ הנאשם כי לא ניתן לקבל מצב בו אדם המתעד אירוע ומנסה להסביר זאת לשוטרים הרואים בו חלק מההתפרעות ומבקשים לפנותו, יהפוך בן רגע לשותף בהתקהלות או בהתפרעות.

התקיפה והפציעה של השוטרת הילה

22. כאמור, השוטרת הילה התעקשה לייחס לנאשם אמירות שלא נאמרו על ידו, אמירות שהיה בהן כדי לשייך אותו למפגינים. בנסיבות אלו קשה לסמוך על עדותה באשר לתקיפה שביקשה לייחס לנאשם, וודאי לא לסמוך על עדות זו ברמה הנדרשת לצורך הרשעה בפלילים. יש לזכור גם, כי לפי גרסתה היא זו שפנתה לנאשם וביקשה ממנו להתפנות, גרסה שאינה עולה בקנה אחד עם גרסתה של השוטרת אליה, כאמור. מה גם, שלצד עדותה, השוטרות שיר ואליה לא ידעו להגיד בוודאות כי השוטרת הילה נפגעה מפעולת תקיפה של הנאשם. השוטרת שיר אמרה שאינה יכולה לשלול בוודאות את האפשרות שהשוטרת הילה נפגעה כתוצאה ממגע ידו של הנאשם במהלך נפילתו ולא ידעה לתאר את המכה. השוטרת אליה ציינה כי היא הבחינה בהנפת היד של הנאשם אך לא ידעה לומר דבר אודות מגע היד בשוטרת הילה. למעשה, אף לא אחת מהשוטרות, כולל השוטרת הילה, לא ידעה להדגים את אופן הפגיעה של הנאשם בשוטרת הילה. על אף שכל אחת מהן נתבקשה להדגים את אופן המכה, הן התעקשו להותיר את ידיהן לצד גופן מבלי להדגים זאת. בכללן גם השוטרת הילה, שמחד, כן תארה את המכה כ"מכת אגרופ", אך בד בבד ציינה כי "בסוף זה יצא שריטה".

23. אכן השוטר יהונתן טען כי הבחין בנאשם תוקף את השוטרת הילה, אך צודק ב"כ הנאשם בסיכומיו, כי ממקום עמידתו של השוטר יהונתן, במרחק של כ-10 מטרים ממקום עמידת הנאשם והשוטרת הילה, כשבתווך - כך לפי עדויות השוטרות - עמדו מפגינים רבים, הוא לא יכול היה לראות את מגע ידו של הנאשם בשוטרת הילה, שכן אלו עמדו זה כנגד

זה והשוטר יהונתן עמד מרחק של כ-10 מטרים מאחורי הילה. ייתכן בהחלט כי השוטר יהונתן הבחין בהנפת היד של הנאשם שנעשתה במהלך ניסיון ההשתחררות שלו מהשוטרות ללא כל מעשה של תקיפה מכוון, וודאי ללא יסוד נפשי לכך.

24. מה גם, שאל מול גרסתו של השוטר יהונתן עומדת גרסתו של מר זייבלד שעמד ממש בסמיכות לנאשם, הבחין במהלך האירוע והעיד בצורה ברורה שלא נסתרה, כי הנאשם לא תקף כי אם הותקף על ידי השוטרים. מדובר בעד שאין לו כל היכרות מוקדמת עם הנאשם, ואין מקום להעדיף דווקא את גרסתו של השוטר יהונתן או של השוטרת הילה על הבעייתיות שבעדויות אלו, כאמור, על פני עדותו של מר זייבלד.

25. יש לזכור כי הנאשם הודה כי ניסה להישמט מדחיפת השוטרות אותו תוך שהוא מנסה להסביר להן את פשר נוכחותו במקום, ובנסיבות אלו הוא הניף את ידיו. אפשר שמהנפת יד זו נפצעה השוטרת הילה בפניה, כשאין מדובר בשריטה אלא בפצע מקומי קטן (כפי שניתן לראות בנקל בתמונות שב-ת/1), אפשר שהיא נפצעה במהלך נפילתו של הנאשם, ואפשר שהיא נפצעה במהלך העימות של השוטרים עם הנאשם. לא ניתן לקבוע מסמרות בעניין זה. כך או כך, אין מדובר בפעולה שנעשתה לתקיפת השוטרת אלא לכל היותר פעולה לא מכוונת כשהנאשם ניסה להשתחרר מהדיפתו על ידי השוטרות. כאמור, אף לא אחת מהשוטרות לא ידעה להדגים בפני בית המשפט את תנועת היד של הנאשם שכתוצאה ממנה נפגעה השוטרת הילה. אציין כי בניגוד לדברי ב"כ המאשימה בסיכומיו, ובטבלה שצרף, לא מצאתי סתירות, וודאי לא משמעותיות בגרסת הנאשם בין דבריו במשטרה ולדבריו בבית המשפט ולא מצאתי סתירה בתוך הדברים שמסר בבית המשפט.

בשים לב לאמור, וכאמור בפתיחה, אני מזכה את הנאשם מהעבירות שיוחסו לו בכתב האישום.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בתוך 45 יום מהיום.

ניתנה היום, ג' טבת תשע"ח, 21 דצמבר 2017, במעמד המתייצבים.